

Warszawa, dn. 20.11.2024 r.

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 22/24

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak**
Członkowie: **SGSŁ Józef Mirosław Tetkowski**
 SGSŁ Paweł Jamorski /ref./
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę kol. [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 02.09.2024 r. sygn. akt OSŁ [...] /2024, mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:

w dniach [...]r. i w dniu [...]r. w [...] wprowadził w błąd Komisję Prawidłowości Odstrzału przy Zarządzie Okręgowym PZŁ w [...] w ten sposób, że nie przedstawił do oceny prawidłowości odstrzału poroży kozłów pozyskanych przez dewizowego myśliwego [...] w sezonie[...]), w obwodzie o wcześniejszym numerze [...], wpisując w arkuszach oceny prawidłowości odstrzału jako pozyskane przez członków koła [...], przez co uniemożliwił ich ocenę jako pozyskanych przez w/w myśliwego.

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35 b ust 1 pkt. 1 Ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie (Dz. U. 2020. Poz. 1683) w związku z art. 42 d cytowanej wyżej ustawy;

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany. Zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 59,00 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k l:

1. utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy
2. obciąża obwinionego kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Piotr Nowak
/-/ Józef Mirosław Tetkowski
/-/ Paweł Jamorski

Uzasadnienie

A. Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny Polskiego Związku Łowieckiego w [...] wniósł [...]roku wniosek oskarżycielski przeciwko [...], któremu zarzucił, że w dniu [...]roku i w dniu [...]roku w [...], w powiecie [...], wprowadził w błąd Komisję Prawidłowości Odstrzału przy Zarządzie Okręgowym PZŁ w [...] w ten sposób, że nie przedstawił do oceny prawidłowości odstrzału poroży kozłów pozyskanych przez dewizowego myśliwego [...] w sezonie [...]), w obwodzie o wcześniejszym numerze [...], wpisując w arkuszach oceny prawidłowości odstrzału jako pozyskane przez członków koła łowieckiego [...] („Koło”), przez co uniemożliwił ich ocenę jako pozyskanych przez ww. myśliwego dewizowego;
to jest o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35 b ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz. U. 2020. Poz. 1683) w związku z art. 42 d cytowanej wyżej ustawy.

B. Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] Postanowieniem z 02 września 2024 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt OSŁ [...] uznał [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia z art. 35 b ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz. U. 2020. Poz. 1683) w związku z art. 42 d cytowanej wyżej ustawy **i na podstawie art. 35 c ust. 2 pkt. 1 ustawy Prawo łowieckie wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany oraz zobowiązał obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 59,00 zł.**

C. Obwiniony pismem z 18 września 2024 roku (wpływ pisma 20 września 2024 rok) wniósł od ww. Postanowienia odwołanie.

Wydanemu orzeczeniu zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania „(załącznika do uchwały nr 50/2014 Naczelnej Rady Łowieckiej z 24 kwietnia 2014 roku. w sprawie regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim, zwanego dalej „Regulaminem”, tj.:

1. *naruszenie przepisu art. 35 b ust. 1 ustawy Prawo łowieckie poprzez niewskazanie przepisu prawa materialnego, którego naruszenie legło u podstaw takiego orzeczenia, w związku z naruszeniem normy art. 313 § 2 kpk, poprzez jego niezastosowanie,*
2. *naruszenie normy art. 300 § 1 kpk poprzez jego niezastosowanie,*
3. *naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 7 k.p.k.,*

4. wymierzenia kary nieadekwatnej do stopnia ewentualnego zawinienia obwinionego,
5. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że działania obwinionego było celowe i nosiło normy szczególnie naganne,
6. dowolną ocenę dowodów poprzez niewzięcie pod uwagę wyjaśnień obwinionego co do przebiegu zdarzenia,
7. naruszenie normy art. 321 k.p.k. poprzez niezastosowanie (niezaznajomienie) obwinionego z aktami sprawy.”

Podnosząc powyższe zarzuty Obwiniony wniósł o:

1. uniewinnienie obwinionego od popełnienia czynu stawianego mu zarzutem,
2. w razie nie podzielenia wniosku jak w pkt. 1 – wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia z powodu obrazy wskazanych wyżej przepisów Regulaminu poprzez umorzenie postępowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt. 2, a w razie nie podzielenia wniosku z pkt. 3 kpk,
3. w razie nie podzielenia wniosków jak wyżej – wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

1. Wniesione przez Obwinionego odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Nie wdając się na wstępie w ocenę formalnych i merytorycznych zarzutów stawianych przez Obwinionego w odwołaniu, wskazać należy, że orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego (OSŁ) zapadło bez obrazy właściwych przepisów, w tym przepisów postępowania dyscyplinarnego Polskiego Związku Łowieckiego. Ocena materiału dowodowego dokonana przez OSŁ została dokonana z pełnym uwzględnieniem zasad obiektywizmu i swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego, jest to ocena wszechstronna i bezstronna, i nie narusza granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami wiedzy oraz tzw. zdrowego rozsądku. Ustalony przez OSŁ stan faktyczny Główny Sąd Łowiecki przyjmuje dla niniejszego rozstrzygnięcia jako nie budzący wątpliwości i za własny.

2. Obwiniony przyznał się do dokonania przewinienia łowieckiego oraz wniósł o ukaranie go karą zasadniczą nagany. OSŁ w wydanym Postanowieniu (wydanym bez przeprowadzenia rozprawy zgodnie z § 14 Regulaminu) przychylił się do wniosku Obwinionego i wymierzył Obwinionemu karę nagany jako karę zasadniczą.

3. Odnosząc się do podniesionych przez Obwinionego w odwołaniu zarzutów ad. 1-6, Główny Sąd Łowiecki niniejszym podnosi co poniżej.

Wydane przez OSŁ orzeczenie końcowe (Postanowienie) wskazało jako podstawę jego wydania art. 35 b ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie w związku z art. 42d Prawa łowieckiego, a na podstawie art. 35c ust. 2 pkt 1 Prawa łowieckiego została wymierzona kara zasadnicza nagany – stąd zarzut z pkt. 1 odwołania jest chybiony.

Co do pozostałych ww. zarzutów, to mając na uwadze zebrany w sprawie cały materiał dowodowy (w tym przede wszystkim: zeznania Obwinionego (*karta: 102-104 i 121-123*), zeznania obu świadków (*Protokoły przesłuchań: łowczego [...], karta 90-93, Prezesa Koła - [...], karta 94-95*)) - nie budzi wątpliwości Głównego Sądu Łowieckiego w zakresie ustalonego przez OSŁ stanu faktycznego, że Obwiniony wprowadził w błąd Komisję Prawidłowości Odstrzału przy Zarządzie Okręgowym PZŁ w [...] w ten sposób, że nie przedstawił do oceny prawidłowości odstrzału poroży kozłów pozyskanych w sezonie [...] przez myśliwego dewizowego [...]- wpisując w arkuszach oceny prawidłowości odstrzału poroży (rubryki 1-6) jako rzekomo pozyskane przez członków koła [...], gdy faktycznie poroża te pozyskał myśliwy z [...], [...]- przez co Obwiniony w sposób świadomy uniemożliwił ocenę pozyskanych poroży zgodnie ze stanem faktycznym i obowiązującymi przepisami Prawa łowieckiego, czym dopuścił się przewinienia z art. 35 b ust 1 pkt 1 Prawa łowieckiego w związku z jego art. 42 d.

Obwiniony, z racji pełnionych funkcji w Zarządzie Koła łowieckiego [...] [...] był oddelegowany, między innymi, do dostarczenia prawidłowo wypełnionych arkuszy oceny prawidłowości dokonanych odstrzałów w sezonie łowieckim: [...]

Nie zasługuje na aprobatę stanowisko Obwinionego prezentowane w jego zeznaniach i odwołaniu (*Protokół z przesłuchania Obwinionego z [...], karta 102-104, oraz Protokół rozprawy głównej w OSŁ z [...] roku, karta 121-123*), że „nie pamięta” czy to on wypełniał arkusze oceny prawidłowości odstrzału, skoro stanowisko to stoi wprost w sprzeczności z zeznaniami świadków, którzy potwierdzają, że to Obwiniony wypełniał przedmiotowe arkusze (*Protokoły przesłuchań: łowczego [...], karta 90-93, Prezesa Koła - [...], karta 94-95*).

Ponadto, sam Obwiniony nigdy nie zaprzeczył, że nie wypełniał arkuszy, co przy wyrażeniu skruchy w postaci złożonej przez niego propozycji ukarania go karą nagany („*Ja proszę o ukaranie mnie naganą, uważam, że moje przewinienie łowieckie nie zasługuje na surowszą karę*”, *karta 103*) potwierdza tylko, że to Obwiniony osobiście wypełniał przedmiotowe arkusze oceny. Obwiniony zeznał również, że nie pamięta czy „miałem świadomość, że w sezonach [...] polował obywatel [...]” przy czym sam podpisywał w imieniu Koła umowy i dokumenty dotyczące polowań dewizowych (w tym te dotyczące [...]), co jednoznacznie świadczy o wiedzy Obwinionego o prowadzonych w ww. czasie polowaniach z udziałem [...].

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był dostateczny do uznania Obwinionego winnym popełnionego przewinienia. Wbrew zarzutom Obwinionego, zeznania świadków w osobach: *łowczego [...] oraz Prezesa Koła – [...]* - są spójne, logiczne i rzeczowe. W tym zakresie zarzuty Obwinionego i ich uzasadnienie mają wyłącznie charakter polemiczny z ustaleniami Sądu I instancji zaś Obwiniony nie przytacza żadnych racjonalnych dowodów na obronę zaprezentowanego w odwołaniu stanowiska. Ustalenia Sądu I instancji są zgodne z całokształtem okoliczności sprawy, z zasadami

doświadczenia życiowego, racjonalne i zgodne z zasadami logiki. Sąd I instancji w sposób wnikliwy rozpatrzył cały materiał dowodowy, biorąc również pod uwagę przy wydaniu orzeczenia stanowisko Obwinionego.

4. Podnoszony przez Obwinionego zarzut w pkt. 7 odwołania również nie zasługuje na uwzględnienie. Pouczenie Obwinionego (karta 101) i poinformowanie o zarzutach (karta 102) koresponduje z treścią wniosku oskarżycielskiego (karta 110), a Obwiniony od początku wszczęcia postępowania przez Rzecznika Dyscyplinarnego miał pełną wiedzę o potencjalnie zarzucanym mu przewinieniu łowieckim. Nawet jeżeli przyjąć, że doszło do formalnego uchybienia (brak wpisu do protokołu przesłuchania o podstawie zarzutu z art. 42 d Prawo łowieckie na etapie przesłuchania, karta 102), to jest to uchybienie nie mające wpływu na postępowanie dyscyplinarne i końcowe orzeczenie, szczególnie, że jest to etap przygotowawczy, który dopełnia się skonkretyzowanym już ostatecznie wnioskiem oskarżycielskim, w którym znalazły się wszystkie wymagane formalności, w tym podstawa prawna zarzutów.

Podsumowując, zgodnie z § 14 Regulaminu, Rzecznik dyscyplinarny w niniejszej sprawie uznał, że dochodzenie dyscyplinarne dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku oskarżycielskiego, sporządził wniosek oskarżycielski wraz z uzasadnieniem i podpisem dla Obwinionego, który wraz z aktami sprawy złożył Sądowi I instancji. Rzecznik dyscyplinarny we wniosku oskarżycielskim prawidłowo wskazał: osobę, przeciwko której jest skierowany wniosek, czas i miejsce popełnienia czynu, dokładnie opisał zarzucany obwinionemu czyn oraz wskazał w sposób prawidłowy naruszone zasady i przepisy kwalifikujące popełniony czyn, jako przewinienie łowieckie określone w art. 35b Prawa łowieckiego.

5. Mając na uwadze powyższe, Główny Sąd Łowiecki nie podziela stanowiska Obwinionego, że doszło do naruszenia wskazanych w pkt. 1-7 odwołania (zarzutach) przepisów w sposób tam określony, jak również uznaje, że brak jest przesłanek do:

- a) *zmiany zaskarżonego orzeczenia z powodu obrazy wskazanych w odwołaniu przepisów Regulaminu poprzez umorzenie postępowania „na podstawie art. 17 ust. 1 pkt. 2”, albo*
- b) *uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.*

W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego, postępowanie przed Sędem I instancji zostało przeprowadzone zgodnie z wymaganą procedurą i bez jej naruszenia, które miałyby wpływ na ostateczny wynik sprawy.

6. W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego - mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości zachowania Obwinionego, który jest istotną przesłanką dla określenia konsekwencji dyscyplinarnych jego zachowania - wydane przez Okręgowy Sąd Łowiecki orzeczenie jest adekwatne do popełnionego czynu i prawidłowe, mając na uwadze okoliczności sprawy i właściwe dla sprawy przepisy Prawa łowieckiego, a także stanowisko i sam wniosek Obwinionego o ukaranie go karą zasadniczą nagany.

Nie bez znaczenia dla sprawy jest również okoliczność, że Obwiniony [...], stąd powinien z należytą starannością wykonywać obowiązki wynikające z przepisów Prawa łowieckiego, a to dodatkowo powinno zobowiązywać Obwinionego do stosowania podwyższonych standardów jako myśliwego i właśnie jego postawa powinna stanowić przykład dla innych myśliwych i działaczy.

7. Na marginesie sprawy należy podnieść dla przypomnienia Obwinionemu, że konieczność odpowiedniego stosowania przepisów k.p.k. w postępowaniu dyscyplinarnym nie powoduje przekształcenia tego postępowania w postępowanie karne. Dopiero, gdy przepisy Prawa łowieckiego, regulujące postępowanie dyscyplinarne, nie normowałyby wystarczająco jakiegoś zagadnienia, stosuje się odpowiednio przepisy k.p.k., tym samym zupełność regulacji postępowania dyscyplinarnego wyłącza stosowanie przepisów k.p.k.

8. Wobec powyższego Główny Sąd Łowiecki na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ zaskarżone orzeczenie **utrzymał w mocy**.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono na podstawie art. 35p ust. 2 ustawy Prawo łowieckie.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Józef Mirosław Tetkowski
/-/ Paweł Jamorski